

**Frieger:** Jeg vil dog tillade mig at henstille til det ærede Thing, om det virkelig skulde være nødvendigt at nedfatte et Udvalg i denne Sag. Jeg gjør denne Henstilling med en vis Varsomhed, thi jeg veed, at der med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal om Nødvendigheden af at nedfatte Udvalg er nogen, i alt Fald en mindre Uoverensstemmelse mellem Thinget og mig, idet jeg i og for sig altid er siemt for saa meget som muligt at undgaa Udvalg, medens der i Thinget er en større Stemning for Udvalg i Almindelighed, end jeg kan dele; men i denne Sag tror jeg dog at kunne vente Sympathi, naar jeg reiser det Spørgsmaal, om ikke et Udvalg kan undgaaes. Er det i den anden Sag, at et Udvalg behøves, saa kan Spørgsmaalet der komme under Overveelse; men det forekommer mig ikke nødvendigt at nedfatte Udvalg for nærværende Sag af Hensyn til, at Spørgsmaal om Udvalg kan reises med Hensyn til den næste. Jeg veed godt, at der er en vis Forbindelse mellem de to Sager; men at nedfatte Udvalg med Hensyn til denne Sag alene af Hensyn til den anden, synes mig ikke tilraadeligt.

**Magius:** Da denne Sag tidligere har været indbefattet under Sagen angaaende Underklassernes Pensionering, og da der er flere Berøringspunkter mellem de 2 Lovforslag, forekommer det mig lettest at behandle dem begge under Et i et Udvalg, uden at jeg tror, at Sagerne herved skulde blive trukne i Langdrag; men jeg skal ikke fastholde mit Forslag, naar ærede Medlemmer tro, at det er rigtigt at undgaa et Udvalg i nærværende Sag.

**Formanden:** Forslaget om Udvalgs Nedsættelse er saaledes frafaldet. Derjom Ingen optager det, bortfalder det. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet, og Sagen gaar nu umiddelbart til 2den Behandling. Vndringsforslag til denne 2den Behandling maa jeg bede indgivne i Bureauet inden Torsdag Middag Kl. 12.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmand og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 30, 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 603 fg.)

**Magius:** Med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag kan jeg udtale mig paa samme Maade som med Hensyn til det foregaaende, idet

jeg kan udtale min Paaskjønneelse og min Tak, fordi vi have faaet dette Forslag ind til os, og jeg haaber ogsaa, at det uden store Vanskeligheder skal kunne gennemføres i denne Samling. Den væsentligste Forskjel mellem dette Lovforslag og den tidligere Pensionslov for Underklasserne er, at man her har frafaldet den Klasseinddeling, som tidligere fandt Sted, idet man er gaaet ind paa i Stedet derfor at sætte en Procentstafa for den Pension, der skal tilknaas de Vedkommende. Jeg tror, at det er et betydeligt Fremskridt, Sagen har gjort ved denne Forandring. Det er jo ganske vist, at den ældste Lov af 9de April 1851, hvorefter Klasseinddeling var gjældende, kom Mange betydeligt til Gode, og det beroede paa, at de forskjellige Klasser indeholdt mange forskjellige lønneede Personer, dels saaledes, at de bedre Lønnede vel fik en mindre Pension, men de i samme Klasse, der var mindre godt lønneede, fik en forholdsviis temmelig stor Pension. Navnlig var dette Tilfældet med Underklasserne af Hæren, idet nemlig disse ikke vare saa høit gagerede efter den da gjældende Lønningslov, som de senere ere blevene, og Forholdstallene da for deres Vedkommende stillede sig som meget høie Procenttal. Jeg skal ikke komme ind paa for mange Talstørrelser; men jeg vil dog blot eksempelvis nævne, at Pensionen for en Kommanderfergent af Fodfolket efter 40 Aars Tjeneste vilde kunne stige til 97 pCt. af hans Lønning. Nu er det ganske vist, at man maa ikke hænge sig altfor fast i dette Tal; thi Lønningerne bestode paa den Tid af saa mange forskjellige Indtægtsposter, at det var meget vanskeligt at sige, hvad en Mand havde i Indtægt. Jeg skal saaledes nævne, at Indtægten bestod i Lønning, Undermundering, Kvarter, Brød, Hæderstegnshouceur, og for Marinens Vedkommende bl. A. Kostportioner, og endelig var der en Indtægt, som slet ikke saaledes lod sig beregne med en bestemt Sum, nemlig Stillingspengene. I Regelen kunde en Mand med en lang Tjenestetid vente at blive stillet 2 Gange. Man maatte da regne en vis Kvotadel af Stillingspengene for hvert Aar, men det hørte op efter 16 Aar; naar den Tid var gaaet, kunde Manden ikke mere lade sig stille, saa havde han ikke den Indtægt, og ved Pensionsberegningen var det altsaa meget vanskeligt at tage den Sum i Betragtning. Desuden havde Underklasserne den Gang andre Goder, f. Ex. fri Skolegang for deres Børn og Lillesbrød, naar de havde flere Børn, Altsammen Indtægter, som det var meget vanskeligt at tage med i Beregning. Smidertid har jeg ved at stille min Beregning op medtaget mange af de Indtægter, som ikke ere tagne med til fast Indtægt i Lovforslaget, f. Ex. Hæderstegnshouceurer. Naar jeg siger, at Pensionen kunde gaa op til 97 pCt. af Indtægten, maa man tillige huske paa, at Lønningerne den Gang vare meget lave. Lønningen for en saadan Mand var nemlig, naar jeg regner alle disse